

менеджменту, персоналу, інформаційного забезпечення, інновацій, операційної діяльності (інвестиційної, кредитної, валютної та депозитної діяльності).

Погоджуємося з думкою вченого [5, с. 381], що банківські кризи останніх десятиліть своєрідні і відрізняються від попередніх. Нині саме нефінансові чинники стають джерелом розвитку криз, тому напрацьований інструментарій антикризового управління потребує ретельного дослідження та вдосконалення, а отже – стане основою для подальших наукових розробок.

Список використаних джерел

1. Петик Л. О. Кризи банківської системи: характеристики та критерії класифікації / Л. О. Петик, С. В. Федорова // Науковий вісник НЛТУ України. – 2010. – №20.2. – С. 225-230.
2. Смовженко Т. С. Антикризове управління стратегічним розвитком банку: монографія / [Т. С. Смовженко, О. М. Тридід, В. Я. Вовк]. – К. : УБС НБУ, 2008. – 473 с.
3. Кузнецова А. Я. Антикризове управління в банківському секторі економіки України: стан, проблеми і перспективи : монографія / А. Я. Кузнецова, В. О. Джулай. – К.: УБС НБУ, 2012. – 202 с.
4. Диба М. І. Генеза банківських криз: монографія / [М. І. Диба, А. М. Мороз, Т. П. Остапишин та ін.]; за заг. ред М. І. Диби, д.е.н., проф. А. М. Мороза. – К.: КНЕУ, 2014. – 578 с.
5. Барановський О. І. Філософія безпеки: монографія / О. І. Барановський. – К.: УБС НБУ, 2014. – Т. 2: Безпека фінансових інститутів. – 716 с.

УДК 338.432:332

ПУГАЧЕВСЬКА К. Й.,

к.е.н., доцент кафедри менеджменту та управління економічними процесами,
Мукачівський державний університет

ОСОБЛИВОСТІ ЗАЛУЧЕННЯ ГРОМАДСЬКОСТІ ДО ФОРМУВАННЯ РЕГІОНАЛЬНИХ ПРІОРИТЕТІВ

Потенціал активності громадян щодо вирішення питань місцевого, регіонального розвитку в Україні задіяний недостатньою мірою. Активізація цього процесу тісно пов'язана з прийняттям нової «Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні», що підвищить ефективність управління суспільним розвитком та забезпечить інституційну основу розвитку громадської ініціативи/активності. У сучасних умовах регіональна політика розвитку територій має базуватися на внутрішньому потенціалі

і тенденціях територіального розвитку, формуванні місцевих конкурентних переваг, реалізації соціального капіталу та інтелектуальних можливостей території, що зумовлює нові підходи до вирішення місцевих соціальних і економічних питань.

Пріоритети регіонального розвитку у своїй сукупності повинні відображати інтереси окремого регіону, а у перспективі забезпечувати досягнення стратегічних цілей: зростання конкурентоспроможності регіонів та забезпечення збалансованого регіонального розвитку; досягнення територіальної соціально-економічної інтеграції; підвищення ефективності державного управління у сфері регіонального розвитку. Визначення та реалізація регіональних пріоритетів розвитку неможлива без активності громадян на місцевому, регіональному рівні щодо розвитку регіону, розбудови громадянського суспільства [1].

Чисельність громадських організацій та їх місцевих осередків на регіональному рівні збільшилась із 54862 (за підсумками 2008 р.) до 71767 (за підсумками 2012 р.) [2]. Водночас, участь громадян у визначенні пріоритетів регіонального розвитку ускладнюється слабкістю традицій самоорганізації для самостійного вирішення питань місцевого значення та прогалинами у відповідному нормативно-правовому полі. За висновками експертів, серед країн Східного Партнерства нині Україна знаходиться у групі держав, на території яких спостерігається недостатня комунікація між інститутом громадянського суспільства та владою, відсутність політичної волі, а також низька якість розробленого у рамках національного плану законодавства [3].

Існує два механізми залучення населення до процесу формування пріоритетів регіонального розвитку: персональна участь (громадські обговорення та слухання, реєстрація та відвідування офіційних інтернет-ресурсів, участь в опитуваннях, надання оцінок, дзвінки на «гарячі лінії» тощо) та опосередковане представництво інтересів громадян через діяльність різноманітних об'єднань громадян.

Найпоширенішою формою залучення громадськості до процесу вироблення політики є проведення громадських слухань, як форми безпосередньої участі членів територіальної громади у здійсненні місцевого самоврядування. Їх метою є надання членам територіальної громади інформації про роботу органів та посадових осіб місцевого самоврядування, створення можливості для обговорення найважливіших питань місцевого значення та регіонального розвитку. Незважаючи на значну популярність у суспільстві, ефективності громадських слухань перешкоджають невиправдано складні процедури їх організації, порушення термінів проведення та інші системні організаційні та інституційні перешкоди.

Важливим механізмом забезпечення відкритості та прозорості діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування є проведення консультацій з громадськістю. Консультації проводяться з метою залучення громадян до участі в управлінні державними

справами і мають сприяти налагодженню системного діалогу органів виконавчої влади з громадськістю, підвищенню якості підготовки рішень з важливих питань, які стосуються суспільного та соціально-економічного розвитку тощо.

Розвиток всесвітньої мережі Інтернет надає можливість громадянам висловлювати власну позицію стосовно наявних проблем та перспектив розвитку населених пунктів і територій та доводити її до відповідних органів державної влади без організації відповідних зустрічей. Одним із перспективних технічних способів подібного залучення громадськості до формування пріоритетів розвитку окремих регіонів варто вважати діяльність відповідних тематичних сайтів, розроблених органами державної влади [1].

Розгляд місцевого самоврядування як інституційної структури, що має найтісніший зв'язок з громадянином, вимагає реалізації низки завдань, зокрема: максимального залучення жителів територіальних громад до прийняття управлінських рішень; забезпечення відкритості та підзвітності органів місцевого самоврядування; розроблення механізмів контролю за якістю надання населенню адміністративних, соціальних та інших законодавчо визначених послуг тощо.

Список використаних джерел

1. Механізми формування регіональних пріоритетів розвитку. – К.: НІСД, 2013. – 88 с.
2. Про стан розвитку громадянського суспільства в Україні: аналіт. доп. / А. В. Єрмолаєв, Д. М. Горєлов, О.А. Корнієвський [та ін.]. – К.: НІСД, 2012. – 48 с.
3. Відкрите врядування у країнах Східного Партнерства. Чи відбулися реальні зміни?[Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://eu.prostir.ua/news/256891.html>.

УДК 339.138

РЕГА М. Г.,
к.е.н., доцент кафедри обліку і оподаткування та маркетингу,
ШПЕНИК Д. А.
студентка,
Мукачівський державний університет

ІНВЕСТИЦІЙНИЙ МАРКЕТИНГ ЯК ДІЄВИЙ МЕХАНІЗМ В КРИЗОВІЙ ЕКОНОМІЧНІЙ СИТУАЦІЇ

На сучасному етапі в становленні економіки України потрібні дієві механізми, які ефективно змогли б виправдати себе на практиці та призвести до розвитку країни, стабілізації фінансового стану та подальшого виходу з кризового становища. Найбільш